

NIEOPATRZENIE (4) *sb n*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz o-); a jasne. sg G nieopatrzenia (2). ◊ A nieopatrzeni(e) (1). ◊ I nieopatrzeni(e)m (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

I. Rzeczownik od „nie opatrzyć”: *niedopatrzenie, niedopilnowanie, niedbalstwo (3) :*

nieopatrzenie czyje (1): Iákož lie tego nie lękacie/ iż prze tho nieopátrzenie wáfze [...] może mu wiele vftác ná tey drodze onych wdzyęcznych owieczek ie⁸⁰ RejPos 184.

I sg w funkcji okolicznika przyczyny: »nieopatrzeniem« (1): A to nawięcey należy ná poľufzeńftwie á ná ftraży: bo ogniem zuboży miałto w máiętnościách zły człowiek nieopátrzeniem. GostGosp 146.

Wyrażenie przyimkowe: »dla nieopatrzenia; prze nieopatrzenie« (1;1): RejPos 184; Czynu w dobrą drogę [= materiałów budowlanych wtedy, gdy drogi są dobre] nágotowác/ áby fie rzeczám/ dla nieopátrzenia/ nie odwlokłá odpráwá. GostGosp 76.

II. Rzeczownik od „nie opatrzyć się” (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »z nieopatrzenia« = niespodziewanie, nieoczekiwanie (1): iáko ryby wierfzã/ á ptaki fieciã/ ták też y ná ludzi połowká czáfu niebefpiecznego/ gdy ie przygodá z nieopátrzenia ogárnia. BielKron 81v.

Cf NIEOPATRZNOŚĆ, 1. OPATRZENIE

LWil